

NOTĂ

privind falsa problemă a obligației de angajare a 2 contabili

De câteva zile a fost pus în dezbatere publică un proiect de lege, care, în loc să facă în prealabil obiectul unor dezbateri profesionale între specialiști, a provocat o adevărată isterie a celor mai mult sau mai puțin interesați, mai mult sau mai puțin avizați, cu reflectarea de această dată normală în aproape întreaga medie românească.

Organismul care gestionează profesia contabilă, invită pe toți cei interesați, inclusiv pe „contabilii afectați” de această propunere legislativă, să se aplece cu calm asupra poziției CECCAR vis-a –vis de problema în discuție, considerată în mod exagerat, și poate nu întâmplător, subiectul mediatic al zilei.

1. Propunerea legislativă – o propunere de clarificare

În prezent legea specială (a contabilității) prevede că pentru ținerea contabilității și elaborarea situațiilor financiare, o entitate are de ales una din două variante:

- activitățile contabile să fie realizate prin compartimente proprii – o variantă adoptată în practică de întreprinderile mari.
- activitățile contabile să fie externalizate unor persoane sau firme autorizate potrivit legii – variantă adoptată de regulă de întreprinderile mici și mijlocii.

În practică a apărut însă o a treia variantă, bazată pe o insuficiență legislativă privind definirea „compartimentului propriu” și o mare scăpare din legislația muncii (dreptul de a încheia contracte cu timp parțial de lucru

indiferent de importanța publică a serviciului prestat): „compartimentul propriu cu o persoană angajată cu 2 ore/zi”.

2. Serviciile contabile – servicii de interes public

Contrar susținerilor- care din păcate își au originea chiar în unele texte legale – că răspunderea pentru raportările financiare revine administratorului firmei, nu trebuie scăpat din vedere că fidelitatea raportărilor financiare în ce privește patrimoniul, starea de sănătate și performanțele financiare ale întreprinderii interesează în cel mai înalt grad toți utilizatorii situațiilor financiare respective și anume:

- acționarii, că averea lor nu s-a dus pe apa sâmbătei;
- potențialii investitori, că investesc într-o întreprindere care prezintă credibilitate prin situațiile financiare prezentate;
- băncile și alte instituții de finanțare, că fac o finanțare a unor activități rentabile capabile să le permită recuperarea sumelor împrumutate;
- salariații, că au un loc de muncă într-o entitate sigură, iar partea ce li se cuvine din produsul muncii lor este corect determinată;
- bugetul, că situațiile financiare care stau la baza determinării valorilor impozabile sunt corect elaborate;
- populația, că situațiile financiare sunt corect elaborate, obligațiile fiscale sunt corect determinate și deci nu există riscul ca guvernării să stabilească noi taxe și impozite sau să mărească pe cele existente.

Acestea sunt motivele pentru care, reglementările europene și standardele internaționale și naționale ale profesiei pun accent pe satisfacerea de către profesioniștii contabili a unor înalte exigențe de calitate a serviciilor pe care ei le realizează, ce nu pot fi îndeplinite dacă ei nu se supun unor cerințe minime privind, educația profesională continuă și etica profesională; altfel spus aceste persoane trebuie să fie controlate și controlabile. De altfel, în multe țări specialistul care elaborează situațiile financiare ale unei întreprinderi este făcut public.

3. Situația existentă

Această „a treia cale” a proliferat în ultimii ani astfel că, după unele estimări ocupă, de la un județ la altul, între 15% și 40% din piața serviciilor contabile.

Consecințele existenței acestui segment de piață cenușie sau gri sunt dintre cele mai negative.

- Pentru întreprindere:

- „preocupați excesiv” de aspectele fiscale conducătorii întreprinderilor sunt ruși de adevăratele și realele probleme ale afacerilor lor, care ar trebui să fie reflectate fidel în bilanțurile contabile;
- lipsa de încredere a utilizatorilor în raportările financiare influențează negativ costul capitalului și deci dezvoltarea întreprinderii;
- insecuritatea pe termen mediu și lung, a afacerii, și expunerea conducătorilor la acte și fapte încriminate de legile țării:

- Pentru buget: evaziune fiscală și incertitudini în ce privește determinarea bazelor impozabile, aplicarea și calculul corect al obligațiilor fiscale;

- Pentru ceilalți utilizatori ai situațiilor financiare (bănci și alte instituții de credit, instituții de asigurare, investitori, salariați, etc): inducerea în eroare a acestora când iau propriile decizii în legătură cu activitatea întreprinderii respective.

- Pentru populație: nedeterminarea corectă a obligațiilor fiscale poate determina Guvernul să introducă noi taxe și impozite sau să le mărească pe cele existente.

- Pentru contabilul în cauză: insecuritatea „afacerii” sale și expunerea la sancțiunile civile sau penale prevăzute de lege.

În concluzie, considerăm că inițiativa legislativă coincide pe deplin cu viziunea organismului profesional în legătură cu rolul contabilității și al

profesioniștilor contabili pentru dezvoltarea întreprinderilor și a economiei și cu preocupările generale pentru însănătoșirea mediului de afaceri, prevenirea evaziunii fiscale și a altor fenomene negative din economie și societate.

Biroul Permanent al Consiliului Superior al CECCAR

Președinte

Prof.univ.dr. Marin Toma